

O PEJSCĀ•CH A LIDECH 6.

PÁjtek, 28 ÁTMÁ-jen 2022

Fenku Árapku pÁTMinesl domÁ tÁjta krÁjtce potÁC, co jsme se pÁTmestÁ hovali z bytu na hlavnÁ ulici, do vÁjtÁho bytu na kvedlejÁjÁ. MÄli jsme tam soukromou velkou zahradu navazujÁcÁ na dvÁr domu a mÄli jsme kromÁ Árapiny koÁku, slepicí krÁjÁky. Árapka byla menÁjÁ, dlouhosrstÁ½, strakatÁ½ pejsek, pÁTMipomÁ-najÁcÁ miniaturnÁ-ho setra, bohuÁ¾el ji nemÁ Á¾dnÁ fotografii, ale vzpomÁ-nÁjm na ni moc rÁjda. Byla trochu jako legendÁrnÁ Lassie, jenom v jejÁ-m pÁTMÁ-padÁ nechodila naproti po skonÁenÁ vyuÁovÁjnÁ, ale doprovÁzela nÁjs rÁjno bÄhem asi ÁtvrhodinovÁ cesty do Ájkoly a pak vrÁjtila domÁ.

Jo,

to byly Á•asy, kdy se mohly potulovat po mÄstÁ nejen dÄti s klÁ Á•em na krku, ale i pejscí, aniÁ¾ by se jim nÄco stalo. Árapka s nÁimi chodila na nÁkup, na hÁTMiÁjtÁ, do lesa, nevÁm, jestli vÁbec poznala vodÁtko.

Árapinka

mÄla spÁjt na chodbÄ, ale Áasto jsem si ji pouÁjtÁla tajnÁ do pokojÁ Áku, kde se rozvalila v posteli tak, Á¾e mÄ tlapkami odstrkovala na kraj IÁ Á¾ka.

KdyÁ¾

pozdÁji maminka zaÁala pracovat na poÁjtÁ a roznÁjÁjela noviny, Áasopisy, dopisy, balÁ Áky a dÁchody, pÁTMestala nÁjs Árapka doprovÁzet do Ájkoly, protoÁ¾e uÁ¾ doma nebyla Á" vydala se s maminkou na poÁjtú, pÁTMed poÁjtou poÁkala, neÁ¾ si maminka noviny a ostatnÁ zÁjsilky nachystÁj a pak jÁ- dÁlala spoleÁnost pÁTMi obchÁzkÁjich jejÁ-ho ÁžrajonuÁœ

ÁžNÁmeckÁ½

suslikÁœ Zuzanka

Po

letech Árapku nahradila dalÁjÁ Á•ubiÁ•ka, Zuzka. ChlupatÁ½ bÄ-IÁ½ pejsek, kÁTMÁ Á¾enec bÄhvÁ Á•echo s bÄhvÁ Á•m, na rozdÁl od Árapiny absolutnÁ k niÁ•emu nepÁTMirovnatelnÁj. Ale kupodivu velmi krÁjsnÁj a budila dojem Á•istokrevnÁho psa. Brala jsem ji sebou na akce turistickÁho krouÁ¾ku, ale nejen na tÁchto vÁ¾letech se mne lidi ptali, co je to za rasu.

UÁ¾

mÄ vadilo stÁile odpovÁdat, Á¾e je to kÁTMÁ Á¾enec, a tak mi jednou z pusy vylÁCtlo Á" to je nÁmeckÁ½ suslik. Kde jsem na ten pojem pÁTMiÁila, netuÁjÁ-m. NÁmecko, pravda, je v mÁ-stÁ mÄ•ho rodiÁjtÁ Ážzza kopeÁ•kamaÁœ, a ÁžsuslikÁœ by mÄlo bÄ½t anglickÁ oznaÁenÁ-sysla J.

KaÁ¾dopÁjdňÁ

to byl jedinÁ½ nÁmeckÁ½ suslik na svÁjtÁ.

KnÁ-raÁ•ka

Dara

NaÁji

pak vystÁTMÁ-dali tÁTMi knÁ-raÁky a dvÁ jezevÁice. PrvnÁ- knÁ-raÁ•ka se oficiÁlnÁ dle PP jmenovala Dada Chudobka, ÁTMÁ-kali jsme jÁ- ale Dara. Tu jsem jeÁjtÁ poctivÁ trimovala, druhÁ oznaÁenÁ se chodily stÁTMÁ-hat, protoÁ¾e Ážnebyli lidiÁœ, jelikoÁ¾ uÁ¾ jsem doma nebydlela.

Dara

se jednoho odpoledne zÃ¡hadnÃ» z dvorku ztratila. PozdÃ»ji jsme vydedukovali,
Â¾e ji kdosi naloÂ¾il do auta a odvezl na druhÃ½ konec KarlovÃ½ch VarÃ³v. To podle
toho, kdy a kde ji naÅ¡li, nemohla tam dobÃ»hnout sama.

BohuÅ¾el,
zatÃ-mco my hledali poblÃ-Å¾ naÅ¡eho bytu a postupnÃ» okruh rozÅ¡iÅ™ovali, hodnÃ¡ panÃ-,
co si naÅ¡i Daru vzala domÃ- a snaÅ¾ila se najÃ-t jejÃ-pÅ¡inÃ-Ä•ky, zase pÅ¡trala jen ve
svÃ©m okolÃ-, takÂ¾e trvalo asi 3 tÃ½dny, neÂ¾ jsme se Ä°spÄ›Å¡nÄ» zkontaktovali. UÅ¾
jsme se bÅ¡li, jestli si Dara v jinÃ© rodinÃ-pÅ™Ã-liÅ¡ nezvykla, ale jejÃ-
nadÅjenÃ- ze shledÃ¡nÃ-nÄ;m potvrdilo, Â¾e ne.

PanÃ-
jsme siÅ-bili Å¡tÄ›Å¡itko od Dary, ale nikdy se nÄ;m nevydaÅ™ilo Daru nakrÃ½t a tak
jsme slib splnit nemohli.

Dara,
pÅ™estoÅ¾e Å¡lo o malÃ©ho knÃ-raÄ•e, se mnou Ä°spÄ›Å¡nÄ» pÅ¡la stÃ¡do krav.

To
uÅ¾ jsem byla na stÅ™ednÃ-Å¡kole a po prvnÃ-m roÅ•nÃ-ku jsme mÄ;li dva tÃ½dny povinnÃ©
praxe v rÅ-znÃ½ch zemÄ>dÄ>iskÃ½ch podnicÃ-ch. KaÅ¾dÃ½ si to vyjednal nÄ>kde poblÃ-Å¾
bydliÅ¡tÄ>a tak jsem chodila pomÃ¡hat do kravÃ-na. Brzy se vyjasnilo, Â¾e nejÅ©pe
vypomÅ-Å¾u, kdyÅ¾ po rannÃ-m podojenÃ-a vyhniÅnÃ-krav na pastvu je tam ohlÃ-dÃjm do
odpolednÃ-ho dojenÃ-.

Pastvina
byla rozsÃ¡hlÃ¡, a neoplocenÃ¡. KrÃ¡vy, jak jsem se pÅ™esvÄ>dÄ•ila i bÄ>hem svÃ©ho
soukromÃ©ho farmaÅ™enÃ-, jdou pÅ™i pasenÃ-poÅ™Ãjd dÃ¡l a dÃ¡l, dokud to pÅ¬jde.

JÃ¡
jsem mÄ;la za Ä°kol stÃ¡do, kdyÅ¾ se dopase ke kraji pastviny, otoÄ•it zpÄ›t na
louku. A odpoledne zahnat zpÄ›t do kravÃ-na. Dara mi v tom velmi pomÃ¡hala.
MÄ;li jsme ji nauÄ•enou, Â¾e kdyÅ¾ od nÄ;js slyÅ¡ela KÅ¡iÅ¡iÅ¡i, kÅ¡iÅ¡iÅ¡i, Ä•Ã-mÅ¾ jsme odhÃ¡nÄ;li
slepice od dveÅ™Ã-domu, Â¾e je smÃ-prohnat.

A
tak jsem ji Ä°plnÃ» stejnÃ» navigovala, z kterÃ©ho smÄ>ru mÄ;j na krÃ¡vy Å¡tÄ›kat.
KrÃ¡vy nic moc nevidÃly, co na nÄ>v trÃ¡vÄ>Å¡tÄ>kÃ¡, ale pochopily a zmÄ>nily
smÄ>r pastvy. Ale kdo by mÄ> poslouchal, Â¾e volÃ¡m na krÃ¡vy KÅ¡iÅ¡iÅ¡i, kÅ¡iÅ¡iÅ¡i, musel si
myslet, Â¾e poÅ™Ãjd nÄ> blbnu. JakÅ©ho mÄ;te (chlupatÅ©ho) kÅ¡imoÅ¡e doma vy? MILENA